

ภาคผนวก ก

พระราชบัญญัติการพิมพ์
พุทธศักราช 2484

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480)

อาทิตย์ ทิพอาภา

พล.อ. พิชเยนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ 26 กันยายน พุทธศักราช 2484

เป็นปีที่ 8 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่าสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการพิมพ์ให้เหมาะสม
ยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภาผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช 2484”

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช 2476 และบรรดากฎหมาย
กฎ และข้อบังคับอื่นๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่ง
พระราชบัญญัตินี้

ส่วนที่ 1

บททั่วไป

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

พิมพ์ หมายความว่า ทำให้เป็นตัวหนังสือหรือรูปรอยอย่างใด ๆ โดยการกดหรือการใช้พิมพ์
หิน เครื่องกล วิธีเคมี หรือวิธีอื่นใดอันอาจให้เกิดเป็นสิ่งพิมพ์ขึ้นหลายสำเนา

สิ่งพิมพ์ หมายความว่า สมุด แผ่นกระดาษ หรือวัตถุใด ๆ ที่พิมพ์ขึ้น รวมตลอดทั้ง บทเพลง แผนที่ แผ่นผัง แผนภาพ ภาพวาด ภาพระบายสี ใบประกาศ แผ่นเสียงหรือ สิ่งอื่นใด อันมีลักษณะเช่นเดียวกัน

หนังสือพิมพ์ หมายความว่า สิ่งพิมพ์ซึ่งมีชื่อจำหน่าย เช่นเดียวกันและออก หรือเจตนา ออกตามลำดับเรื่อยไป มีกำหนดระยะเวลาหรือไม่ก็ตาม มีข้อความต่อเนื่องกันหรือไม่ก็ตาม

ผู้พิมพ์ หมายความว่า บุคคลซึ่งจัดการและรับผิดชอบในการพิมพ์

ผู้โฆษณา หมายความว่า บุคคลซึ่งรับผิดชอบในการผลิตสิ่งพิมพ์ และจัดให้สิ่งพิมพ์นั้น แพร่หลายด้วยประการใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นการขาย เสนอขาย แจกแจก หรือเสนอแจก และ ไม่ว่าจะการนั้นจะเป็นการให้เปล่าหรือไม่

บรรณาธิการ หมายความว่า บุคคลซึ่งรับผิดชอบในการจัดทำ ตรวจสอบแก้คัดเลือกหรือ ควบคุมบทประพันธ์หรือสิ่งอื่นในหนังสือพิมพ์

เจ้าของหนังสือพิมพ์ หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์หนังสือพิมพ์

รัฐมนตรี หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ

มาตรา 5 บุคคลผู้เดียวจะเป็นผู้พิมพ์และผู้โฆษณาสิ่งพิมพ์ นอกจากหนังสือพิมพ์ หรือเป็นผู้พิมพ์ผู้โฆษณา บรรณาธิการ และเจ้าของหนังสือพิมพ์ในขณะเดียวกันก็ได้

บุคคลดังกล่าวไว้ในวรรคก่อน เว้นแต่บรรณาธิการ จะเป็นนิติบุคคลก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ ถือว่าหุ้นส่วนผู้จัดการ กรรมการผู้จัดการ หรือหุ้นส่วน หรือกรรมการใด ซึ่งได้รับมอบหมายเพื่อการนี้ เป็นผู้แทนของนิติบุคคลนั้น เพื่อความประสงค์แห่งพระราชบัญญัตินี้ แต่ผู้แทนนั้นต้องมีคุณสมบัติ และไม่เป็นผู้ไม่มีสิทธิหรือขาดสิทธิ ดังกำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ในอันที่บุคคลธรรมดาจะเป็น เจ้าของหนังสือพิมพ์ ผู้พิมพ์ หรือผู้โฆษณา

มาตรา 6 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่สิ่งพิมพ์ ดังต่อไปนี้

- (1) สิ่งพิมพ์ของรัฐบาล
- (2) สิ่งพิมพ์ซึ่งรัฐมนตรีกำหนด
- (3) บัตร ตราสาร แบบพิมพ์ และรายงานซึ่งใช้กันตามปกติในการส่วนตัว การสังคม

การเมือง การค้า หรือกิจธุระ

มาตรา 7 บุคคลใดประสงค์จะตรวจดู คัดสำเนา หรือให้เจ้าหน้าที่รับรอง สำเนา สมุดทะเบียน ใบอนุญาตหรือเอกสารใดเกี่ยวกับสมุดทะเบียน หรือใบอนุญาตนอกจากส่วนซึ่งเป็น ความลับ มีสิทธิที่จะทำได้ในเมื่อได้เสียค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

(1) ค่าตรวจดูและหรือคัดสำเนา แผ่นละสิบสตางค์ แต่รวมทั้งเรื่องครั้งหนึ่งไม่เกินกว่า หนึ่งบาท

(2) ค่าเจ้าหน้าที่รับรองสำเนา แผ่นละยี่สิบสตางค์ แต่รวมทั้งเรื่องครั้งหนึ่งไม่เกินกว่า สองบาท

แต่ถ้ากระทำในหน้าที่ราชการ ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

มาตรา 8 อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้รักษาการแทนมีอำนาจออกคำสั่งโดยประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา

ห้ามสั่งการหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสิ่งพิมพ์ใด ๆ อันระบุชื่อไว้ในคำสั่งนั้น โดยมี กำหนดเวลาหรือไม่ก็ได้

มาตรา 9 เมื่อปรากฏว่า ได้มีการโฆษณา หรือเตรียมการโฆษณาสิ่งพิมพ์ใด ๆ ซึ่ง เจ้าพนักงานการพิมพ์เห็นว่า อาจจะขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน เจ้าพนักงานการพิมพ์อาจมีคำสั่งเป็นหนังสือแก่ผู้หนึ่งผู้ใดโดยเฉพาะ หรือมีคำสั่งทั่วไป โดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา หรือหนังสือพิมพ์รายวัน ห้ามการขายหรือแจกสิ่งพิมพ์นั้น ทั้งจะให้ยึด สิ่งพิมพ์และแม่พิมพ์นั้นด้วยก็ได้

ถ้าผู้มีส่วนได้เสีย ร้องขอให้แยกยึดแต่เฉพาะส่วนของสิ่งพิมพ์ หรือแม่พิมพ์เท่าที่จำเป็น และ การแยกเช่นนี้อาจทำได้ ก็ให้แยกยึดได้ แต่ค่าใช้จ่ายในการแยกนี้ให้ผู้ร้องขอเป็นผู้เสีย

ถ้าพ้นกำหนดสามปีแล้ว เจ้าพนักงานการพิมพ์มิได้ถอนการยึดสิ่งพิมพ์ หรือแม่พิมพ์ซึ่งได้ ยึดไว้เจ้าพนักงานการพิมพ์อาจสั่งให้ทำลายสิ่งพิมพ์นั้นเสียได้ แต่ต้องแจ้งให้เจ้าของทราบ ส่วน แม่พิมพ์นั้นอาจสั่งให้รื้อ หรือทำโดยประการอื่นมิให้ใช้พิมพ์ต่อไป แต่ต้องคืนตัวพิมพ์และวัตถุแห่ง แม่พิมพ์ทั้งสิ้นที่เหลืออยู่ให้แก่ผู้เป็นเจ้าของ

มาตรา 10 คำสั่งของเจ้าพนักงานการพิมพ์ตามมาตรา 9 วรรค 1 มาตรา 21 (2) และ (3) มาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 36 เฉพาะที่ให้พักใช้หรือถอนใบอนุญาตหรือให้งดการเป็น ผู้โฆษณาบรรณาธิการหรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ และมาตรา 37 เฉพาะที่เกี่ยวกับผู้โฆษณานั้น

ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันได้ทราบคำสั่งนั้น แต่การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของเจ้าพนักงานการพิมพ์

คำสั่งของรัฐมนตรีให้ถือเป็นเด็ดขาด

เมื่อคำสั่งของเจ้าพนักงานการพิมพ์เป็นไปโดยสุจริต แม้รัฐมนตรีจะสั่งยกเลิก หรือแก้ไขประการใดก็ตาม เจ้าพนักงานการพิมพ์ไม่ต้องรับผิดชอบในค่าเสียหาย อันเกิดแต่คำสั่งนั้น

มาตรา 11 ให้ผู้พิมพ์ทำทะเบียนสิ่งพิมพ์ที่ตนได้พิมพ์ขึ้น และให้ผู้โฆษณาทำทะเบียนสิ่งพิมพ์ที่ตนได้โฆษณาหรือมีไว้เพื่อโฆษณา โดยทำตามแบบของเจ้าพนักงานการพิมพ์ และต้องแสดงต่อเจ้าหน้าที่ในเมื่อเจ้าหน้าที่ต้องการตรวจ

มาตรา 12 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานการพิมพ์กับเจ้าหน้าที่อื่น และออกกฎกระทรวงวางระเบียบ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ส่วนที่ 2

สิ่งพิมพ์นอกจากหนังสือพิมพ์

มาตรา 13 สิ่งพิมพ์ซึ่งพิมพ์ขึ้นในราชอาณาจักร ต้องมีผู้พิมพ์และผู้โฆษณา

มาตรา 14 บุคคลใดจะเป็นผู้พิมพ์หรือโฆษณา ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา 15 และไม่เป็นผู้นี้ไม่มีสิทธิหรือขาดสิทธิตามมาตรา 16 ทั้งได้ปฏิบัติตามมาตรา 17 แล้ว

มาตรา 15 คุณสมบัติของผู้พิมพ์และผู้โฆษณา คือ

- (1) เป็นผู้บรรลุนิติภาวะ และ
- (2) มีถิ่นที่อยู่ประจำในราชอาณาจักร

มาตรา 16 บุคคลย่อมไม่มีสิทธิ หรือถ้ามีสิทธิอยู่แล้วย่อมขาดสิทธิเป็นผู้พิมพ์และผู้โฆษณา ในระหว่างเวลาที่

(1) ถูกจำคุกอยู่ตามคำพิพากษาของศาล ในคดีซึ่งมิใช่ความผิดฐานลหุโทษ หรือความผิดฐานประมาท หรือ

(2) ถูกงดการเป็นผู้พิมพ์หรือผู้โฆษณา หรือเป็นผู้พิมพ์ที่ถูกงดใช้เครื่องพิมพ์ ซึ่งตนใช้พิมพ์ ตามมาตรา 21 หรือถูกพักใช้ หรือถอนใบอนุญาต หรือถูกงดการเป็นบรรณาธิการ ผู้โฆษณา หรือ เจ้าของหนังสือพิมพ์ตามมาตรา 36 หรือ

(3) ไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ มาตรา 17 ผู้ที่จะเป็นผู้พิมพ์หรือโฆษณา ต้องปฏิบัติ ดังนี้

(1) แจ้งความแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์ โดยใช้แบบพิมพ์ของเจ้าพนักงานการพิมพ์ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(ก) ชื่อ สัญชาติ อายุ อาชีพ ถิ่นที่อยู่ และการทำงานที่ทำหรือเคยทำ

(ข) คำรับรองว่า มีคุณสมบัติตามมาตรา 15 และไม่เป็นผูไม่มีสิทธิ หรือขาดสิทธิตาม มาตรา 16

(ค) เป็นผู้พิมพ์หรือโฆษณา

(ง) ในกรณีที่จะเป็นผู้พิมพ์ ชื่อและที่ตั้งโรงพิมพ์ หรือสถานที่พิมพ์ในเมื่อไม่มีที่ตั้งโรงพิมพ์ จำนวน ชนิด และลักษณะของเครื่องพิมพ์ และชื่อผู้เป็นเจ้าของเครื่องพิมพ์

(จ) ในกรณีที่จะเป็นผู้โฆษณา ที่ตั้งสำนักงานของตน และชื่อของสำนักงานถ้ามี

(ฉ) ในกรณีที่จะเป็นผู้พิมพ์ ถ้าเครื่องพิมพ์มิใช่ของตนต้องส่งใบอนุญาตให้ใช้เครื่องพิมพ์ข เจ้าของไปพร้อมกัน

มาตรา 18 ถ้าข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรายละเอียดตามรายการในมาตรา 17 (1) (ก) เฉพาะ ชื่อ สัญชาติ ถิ่นที่อยู่ (ง) หรือ (จ) ได้เปลี่ยนแปลงไป ผู้พิมพ์และผู้โฆษณาต้องแจ้งความแก่ เจ้าพนักงานการพิมพ์โดยใช้แบบพิมพ์ของเจ้าพนักงานการพิมพ์ ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วัน เปลี่ยนแปลง

มาตรา 19 ในสิ่งพิมพ์ทุกฉบับที่พิมพ์ขึ้นในราชอาณาจักร ให้แสดงปีที่พิมพ์ ชื่อผู้พิมพ์ ชื่อ และที่ตั้งโรงพิมพ์หรือสถานที่พิมพ์ ในเมื่อไม่มีที่ตั้งโรงพิมพ์ ชื่อผู้โฆษณา และที่ตั้งสำนักงานของ ผู้โฆษณาไว้ที่ปกหน้า หรือหน้าสำหรับบอกชื่อพิมพ์นั้น

บรรดาชื่อซึ่งต้องแสดงตามวรรคก่อน ให้ใช้ชื่อเต็ม

มาตรา 20 ให้ผู้โฆษณาส่งสิ่งพิมพ์ที่พิมพ์ขึ้นในราชอาณาจักรสองฉบับให้หอสมุดแห่งชาติ ภายในกำหนดเจ็ดวัน นับแต่วันพิมพ์เสร็จโดยไม่คิดราคาและค่าส่ง

มาตรา 21 เมื่อได้มีการโฆษณาสิ่งพิมพ์ ซึ่งเจ้าพนักงานการพิมพ์เห็นว่า อาจจะขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน เจ้าพนักงานการพิมพ์อาจดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ให้คำตักเตือนเป็นหนังสือแก่ผู้พิมพ์และหรือโฆษณา และในการให้คำตักเตือนนี้ จะเรียกผู้พิมพ์และหรือผู้โฆษณาไปรับคำอธิบายด้วยวาจา และให้ลงลายมือชื่อรับทราบด้วยก็ได้

(2) สั่งเป็นหนังสือให้งดการเป็นผู้พิมพ์และหรือผู้โฆษณา และหรือสั่งให้งดใช้เครื่องพิมพ์ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้พิมพ์นั้น มีกำหนดเวลาไม่เกินสามสิบวัน แต่การสั่งเช่นนี้จะทำได้ต่อเมื่อได้ให้คำตักเตือนตามอนุมาตรา 1 แล้ว และผู้ถูกตักเตือนไม่สั่งไว้ในคำตักเตือนนั้น

(3) ในคราวที่มีเหตุฉุกเฉินในราชอาณาจักรหรือมีเหตุระดับชั้นระหว่างประเทศ หรือมีการสงครามสั่งเป็นหนังสือให้งดการเป็นผู้พิมพ์และหรือผู้โฆษณา หรือสั่งให้งดใช้เครื่องพิมพ์ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้พิมพ์นั้นทันที โดยกำหนดเวลาหรือไม่ก็ได้ และจะสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้นภายหลังก็ได้ ตามแต่เห็นสมควร

มาตรา 22 ผู้พิมพ์หรือผู้โฆษณาคนใดเป็นผู้พิมพ์ หรือผู้โฆษณา หรือขาดคุณสมบัติตาม มาตรา 15(2) หรือขาดคุณสมบัติตามมาตรา 16(1) ต้องแจ้งความแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์ โดยใช้แบบพิมพ์ของเจ้าพนักงานการพิมพ์ ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันเลิกหรือขาดคุณสมบัติหรือขาดสิทธิ

ส่วนที่ 3

หนังสือพิมพ์

มาตรา 23 หนังสือพิมพ์ซึ่งพิมพ์ขึ้นในราชอาณาจักร ต้องมีผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ และเจ้าของ

มาตรา 24 บุคคลใดจะเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ ต้อง

(1) มีคุณสมบัติตามมาตรา 15

(2) ไม่เป็นผู้ไม่มีสิทธิ หรือขาดสิทธิตามมาตรา 16

(3) มีสัญชาติไทย หรือสัญชาติแห่งประเทศซึ่งมีสนธิสัญญากับประเทศไทย

(4) ทำหนังสือพิมพ์ที่เป็นภาษาแห่งประเทศของตน หากจะมีภาษาอื่นปนอยู่บ้างก็เฉพาะเป็นการทวนความ หรือการกล่าวอ้างถ้อยคำสำนวน เพียงเพื่อประกอบบทประพันธ์หรือข้อความเกี่ยวกับการโฆษณาในทางการค้าหรือเป็นข้อความเพื่อประโยชน์แก่การศึกษาโดยเฉพาะ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่มีมากเกินไปสมควร

(5) แจ้งความแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์ โดยใช้แบบพิมพ์ของเจ้าพนักงานการพิมพ์ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(ก) ชื่อ สัญชาติ อายุ อาชีพ ถิ่นที่อยู่และการงานที่ทำหรือเคยทำ

(ข) คำรับรองซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา 15 และไม่เป็นผู้นี้ไม่มีสิทธิหรือขาดสิทธิตามมาตรา 16

(ค) เป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ และในกรณีที่ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา หรือบรรณาธิการ มิใช่เจ้าของหนังสือพิมพ์ ต้องส่งหนังสือรับรองของเจ้าของหนังสือพิมพ์ ไปพร้อมกัน

(ง) ชื่อหนังสือพิมพ์

(จ) วัตถุประสงค์และระยะเวลาออกหนังสือ

(ฉ) ภาษาที่หนังสือพิมพ์จะออก

(ช) ที่ตั้งสำนักงานของหนังสือพิมพ์และที่ตั้งสำนักงานของผู้โฆษณา

(ซ) ชื่อและที่ตั้งโรงพิมพ์

(ณ) ในกรณีที่แห่งบรรณาธิการ ส่งรูปถ่ายของตนตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์พร้อมกับคำแจ้งความ

แต่ถ้าบุคคลที่จะเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์นั้นมีสัญชาติอื่นนอกจากที่ระบุไว้ใน (3) กิติ หรือจะออกหนังสือพิมพ์เป็นภาษาอื่น นอกจากที่ระบุไว้ใน (4) กิติ บุคคลนั้นจะเป็นได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานการพิมพ์สำหรับหนังสือพิมพ์นั้นตามมาตรา 27 แล้ว

มาตรา 25 คำขออนุญาตของผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ ตามมาตรา 24 วรรคท้าย ให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานการพิมพ์ โดยใช้แบบพิมพ์ของเจ้าพนักงานการพิมพ์ ซึ่งอย่างน้อยจะต้องมีรายการตามมาตรา 24(5) และในกรณีที่แห่งบรรณาธิการให้ส่งรูปถ่ายของตนเองตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงไปพร้อมกัน

มาตรา 26 ทุกห้าปีให้บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ ส่งรูปถ่ายใหม่ของตนตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา 27 เมื่อเจ้าพนักงานการพิมพ์ ได้รับคำขออนุญาตอันถูกต้องตาม มาตรา 25 แล้วให้ออกใบอนุญาตให้ภายในสามสิบวันนับแต่วันรับคำขอ เว้นแต่เห็นว่าการอนุญาตนั้น อาจจะมีผลขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ถ้าไม่อนุญาตแก่ผู้ใด ให้เจ้าพนักงานการพิมพ์แจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้ขออนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันรับคำขอ

มาตรา 28 ในกรณีที่ขออนุญาตเป็นบรรณธิการหนังสือพิมพ์ มากกว่าหนึ่งฉบับ ถ้าเจ้าพนักงานการพิมพ์เห็นว่า ผู้ขออนุญาตไม่น่าจะรับผิดชอบแต่ผู้เดียวได้ทุกฉบับตามที่ขอ จะสั่งอนุญาตแต่บางฉบับก็ได้

มาตรา 29 ชื่อหนังสือพิมพ์ วัตถุประสงค์และระยะเวลาออกหนังสือพิมพ์ ที่ได้แสดงไว้ในคำแจ้งความตามรายการในมาตรา 24(5) (ง) และ (จ) นั้น ถ้าจะเปลี่ยนแปลงประการใด ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณธิการ และเจ้าของหนังสือพิมพ์ จะต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงานการพิมพ์ โดยใช้แบบพิมพ์ของเจ้าพนักงานการพิมพ์ ก่อนวันเปลี่ยนแปลงไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ในกรณีผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ ต้องมีใบอนุญาตการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวในวรรคก่อน ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณธิการ และเจ้าของหนังสือพิมพ์ นั้นจะทำได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานการพิมพ์แล้ว คำขออนุญาตเปลี่ยนแปลงนั้นให้ใช้แบบพิมพ์ของเจ้าพนักงานการพิมพ์ เมื่อเจ้าพนักงานการพิมพ์ได้รับคำขอแล้วจะอนุญาตหรือไม่ ให้แจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้ขอภายในสามสิบวัน นับแต่วันรับคำขอ

มาตรา 30 ถ้าข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรายละเอียดตามรายการ ในมาตรา 24(5) (ก) เฉพาะชื่อสัญชาติหรือถิ่นที่อยู่ (ข) หรือ (ค) ของผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณธิการและเจ้าของหนังสือพิมพ์ คนใด ได้เปลี่ยนแปลงไป ให้ผู้นั้นแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่พนักงานการพิมพ์ โดยใช้แบบพิมพ์ของเจ้าพนักงานการพิมพ์ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันเปลี่ยนแปลง

มาตรา 31 ให้หนังสือพิมพ์ทุกฉบับที่พิมพ์ขึ้นในราชอาณาจักรแสดงชื่อและที่ตั้งสำนักงานของผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณธิการ เจ้าของ ชื่อและที่ตั้งสำนักงานของหนังสือพิมพ์ ชื่อและที่ตั้งโรงพิมพ์ที่พิมพ์หนังสือฉบับนั้นไว้ในหน้าแรกหรือหน้าหลัง

บรรดาชื่อต้องแสดงตามวรรคก่อนให้ใช้ชื่อเต็ม

มาตรา 32 ให้ผู้โฆษณาส่งหนังสือพิมพ์ โดยไม่คิดราคาและค่าส่ง ไปยังที่ทำการเจ้าพนักงานการพิมพ์สามฉบับ และหอสมุดแห่งชาติสองฉบับ ในวันที่ออกโฆษณา

มาตรา 33 ห้ามโฆษณาความลับของทางราชการในหนังสือพิมพ์ ก่อนได้รับอนุญาตจาก
เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

มาตรา 34 เมื่อมีเหตุจำเป็น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน อธิบดีกรมตำรวจ
หรือผู้รักษาการแทน มีอำนาจออกคำสั่งชั่วคราวเป็นหนังสือ แก่กลุ่มบุคคลใด หรือมีคำสั่งทั่วไป โดย
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือหนังสือพิมพ์รายวัน ระบุห้ามการโฆษณาเรื่องใดที่เกี่ยวกับราชการ
ทหาร หรือการเมืองระหว่างประเทศ

มาตรา 35 ในคราวที่ประเทศมีเหตุฉุกเฉินหรือตกอยู่ในภาวะสงคราม อธิบดีกรมตำรวจหรือ
ผู้รักษาการแทน มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือแก่บุคคลใด หรือประกาศโดยวิธีใดให้เสนอข้อความทั้งสิ้น
ที่จะโฆษณาในหนังสือพิมพ์ ให้เจ้าหน้าที่ตรวจข่าวตรวจก่อน

มาตรา 36 เมื่อได้มีการโฆษณาในหนังสือพิมพ์ซึ่งเจ้าพนักงานการพิมพ์เห็นว่า อาจจะขัด
ต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือฝ่าฝืนคำสั่งห้ามตามความในมาตรา 34
เจ้าพนักงานการพิมพ์อาจดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ให้คำตัดเตือนเป็นหนังสือแก่ผู้โฆษณา บรรณาธิการ และหรือเจ้าของ หนังสือพิมพ์ ใน
การให้คำตัดเตือนนี้ จะเรียกบุคคลที่กล่าวแล้วไปรับคำอธิบาย และให้ลงลายมือชื่อรับทราบด้วยก็ได้

(2) สั่งเป็นหนังสือให้โฆษณา บรรณาธิการ และหรือเจ้าของหนังสือพิมพ์เสนอเรื่องหรือ
ข้อความที่จะโฆษณาในหนังสือพิมพ์ต่อไป ให้เจ้าหน้าที่ตรวจข่าวตรวจก่อนมีกำหนดเวลาไม่เกิน
สิบห้าวัน แต่ในการสั่งเช่นนี้ จะทำได้ก็ต่อเมื่อให้คำตัดเตือนตาม (1) แล้ว และผู้ถูกตัดเตือนไม่ส่ง
ในคำตัดเตือนนั้น

(3) ในคราวที่มีเหตุฉุกเฉินภายในราชอาณาจักร หรือมีเหตุคับขันระหว่างประเทศหรือ
มีการสงคราม จะสั่งเป็นหนังสือแก่บุคคลใดให้เสนอเรื่อง หรือข้อความที่จะโฆษณาในหนังสือพิมพ์
ต่อไป ให้เจ้าหน้าที่ตรวจข่าวตรวจก่อน หรือสั่งให้พักใช้ หรือถอนใบอนุญาตหรือสั่งงดการเป็น
ผู้โฆษณา บรรณาธิการและหรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้นั้นทันที โดยมี
กำหนดเวลาหรือไม่ก็ได้ และจะส่งเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้นภายหลังก็ได้

มาตรา 37 เมื่อผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์หลายฉบับถูกตัดเตือน
หรือต้องเสนอเรื่องหรือข้อความที่จะโฆษณาในหนังสือพิมพ์ฉบับใด เพื่อตรวจก่อนโฆษณา
ถ้าหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นในความรับผิดชอบของตน ได้โฆษณาเรื่องคล้ายคลึงทำนองเดียวกันอีก

เจ้าพนักงานการพิมพ์มีอำนาจสั่งให้เสนอหนังสือพิมพ์ฉบับใดฉบับหนึ่ง หรือทุกฉบับในความ
รับผิดชอบของผู้นั้น เพื่อตรวจก่อนโฆษณาได้ที่เดียว

มาตรา 38 เมื่อผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์คนใดพอใจไม่พอใจใน
คำสั่งของเจ้าหน้าที่ตรวจข่าว จะอุทธรณ์ไปยังรัฐมนตรีก็ได้ แต่ต้องอุทธรณ์ภายในกำหนดเจ็ดวัน
นับแต่วันที่รับคำสั่ง คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นอันเด็ดขาด แต่ในระหว่างรอคำสั่งอยู่นั้นต้องปฏิบัติ
ตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ตรวจข่าว

ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ให้รัฐมนตรีสั่งภายในสามวัน ในจังหวัดอื่นให้สั่งภายในเจ็ดวัน
นับแต่วันที่รับอุทธรณ์

มาตรา 39 เมื่อผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์คนใดได้รับคำสั่งเป็น
หนังสือให้เสนอหนังสือพิมพ์ให้เจ้าหน้าที่ตรวจข่าวก่อน แต่หนังสือพิมพ์นั้นยังออกโฆษณาโดยมิได้
เสนอต่อเจ้าหน้าที่ตรวจข่าวก็ดี ลงข้อความซึ่งเจ้าหน้าที่ตรวจข่าวมิได้อนุญาตให้โฆษณาตาม
พระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ตรวจข่าวก็ดี เจ้าพนักงาน
การพิมพ์อาจมีคำสั่งเป็นหนังสือ ห้ามโฆษณาหนังสือพิมพ์ที่ละเมิดนั้นต่อไป และจะให้ยึด
หนังสือพิมพ์นั้นทั้งหมดก็ได้ และเมื่อยึดแล้วให้นำบทบัญญัติในมาตรา 9 วรรค 3 มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม

มาตรา 40 หนังสือพิมพ์ใด โฆษณาเรื่องราวการคลาดเคลื่อนจากความจริงและอาจจะ
เกิดความเสียหายขึ้นได้ กระทรวงหรือกรมเจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนั้นหรือกรมโฆษณาการ หรือ
เจ้าพนักงานการพิมพ์ อาจสั่งเป็นหนังสือให้บรรณาการหนังสือพิมพ์นั้นแก้หรือลงพิมพ์หนังสือ
ซึ่งแก้หรือปฏิเสธเรื่องนั้นภายในเวลาที่กำหนดให้ แต่ต้องเป็นเวลาที่พอจะทันพิมพ์หนังสือพิมพ์นั้น
ซึ่งจะออกโฆษณาต่อไป

มาตรา 41 หนังสือพิมพ์ใด โฆษณาเรื่องเกี่ยวกับบุคคลใดคลาดเคลื่อน จากความจริงและ
อาจจะเกิดความเสียหายแก่บุคคลนั้น บุคคลนั้นอาจแจ้งเป็นหนังสือ ของให้บรรณาการหนังสือพิมพ์
นั้นแก้หรือลงพิมพ์หนังสือซึ่งแก้หรือปฏิเสธเรื่องนั้น การแก้หรือลงพิมพ์หนังสือ ซึ่งแก้หรือปฏิเสธ
เรื่องที่ว่านี้ จะต้องลงพิมพ์ในฉบับที่จะออกโฆษณาต่อไปจากเวลาที่รับคำสั่งดังกล่าวแล้ว หรือ
ในฉบับที่ถัดไป

เมื่อได้แก้หรือลงพิมพ์หนังสือ ซึ่งแก้หรือปฏิเสธเรื่องที่ว่านี้โดยถูกต้องแล้ว สิทธิในการฟ้อง
ของบุคคลผู้ขอแก้ทั้งทางแพ่งและทางอาญาเป็นอันระงับลง

มาตรา 42 ถ้าขอความที่ให้แก้ หรือหนังสือซึ่งแก้หรือปฏิเสธเรื่องตามมาตรา 40 หรือ มาตรา 41 นั้น ขัดกับกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเป็นการเสียดี หรือผู้ขอให้ แก้มิได้แจ้งชื่อและที่อยู่ของตนให้ชัดเจน บรรณารักษาก็ไม่ต้องแก้หรือนำลงพิมพ์

มาตรา 43 เรื่องหรือข้อความที่ให้แก้หรือหนังสือที่ซึ่งแก้หรือปฏิเสธตามมาตรา 40 หรือ มาตรา 41 นั้น บรรณารักษจะต้องแก้หรือลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์นั้น โดยครบถ้วนในคราวเดียว และต้องให้อยู่ในหน้าเดียวกับเรื่อง อันเป็นเหตุให้แก้หรือปฏิเสธนั้น

เรื่องหรือข้อความที่ให้แก้ หรือหนังสือซึ่งแก้ หรือปฏิเสธตามวรรคก่อน ต้องนำลงพิมพ์ให้โดย ไม่เรียกค่าธรรมเนียม แต่หนังสือซึ่งแก้หรือปฏิเสธนั้น ต้องไม่เกินกำหนดดังต่อไปนี้

(1) ถ้าเรื่องอันเป็นเหตุที่ขอให้ลงพิมพ์หนังสือ ซึ่งแก้หรือปฏิเสธนั้นมีอยู่ไม่ถึงครึ่งแนว (คอลัมน์) หรือครึ่งหน้าหนังสือพิมพ์ หนังสือซึ่งแก้หรือปฏิเสธ ต้องไม่เกินกว่าหนึ่งแนว หรือหนึ่งหน้า หนังสือพิมพ์นั้น แล้วแต่กรณีโดยมีขนาดแนวและตัวอักษรในเนื้อเรื่องเช่นเดียวกัน

(2) ถ้าเรื่องอันเป็นเหตุที่ขอให้ลงพิมพ์หนังสือ ซึ่งแก้หรือปฏิเสธนั้นมีอยู่ตั้งแต่ครึ่งแนว หรือครึ่งหน้าหนังสือพิมพ์ขึ้นไป หนังสือซึ่งแก้หรือปฏิเสธต้องไม่เกินกว่าสองเท่าของเรื่อนั้น แล้วแต่ กรณี โดยมีขนาดแนวและตัวอักษรในเนื้อเรื่องเช่นเดียวกัน

ถ้าหนังสือซึ่งแก้หรือปฏิเสธเรื่องเกินกำหนดที่ว่ามานี้ เมื่อได้ออกโฆษณาแล้วเจ้าของ หนังสือพิมพ์มีสิทธิเรียกค่าธรรมเนียมเฉพาะในส่วนที่เกิน จากผู้ขอให้ลงพิมพ์ตามอัตราค่าแจ้งความ ตามปกติได้

สิทธิขอให้แก้หรือลงหนังสือ ซึ่งแก้หรือหรือปฏิเสธดังกล่าวมานี้เป็นอันระงับลงภายหลังหกเดือน นับแต่วันที่หนังสือพิมพ์นั้นออกโฆษณา

มาตรา 44 ผู้ที่ได้แจ้งความหรือได้รับใบอนุญาตเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณารักษ หรือ เจ้าของหนังสือพิมพ์ใด ถ้าหนังสือพิมพ์นั้นไม่เริ่มออกโฆษณา ภายในกำหนดเวลาหกสิบวัน นับแต่ วันที่ได้แจ้งหรือวันที่ได้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี การเป็นผู้พิมพ์ผู้โฆษณา บรรณารักษ หรือ เจ้าของหนังสือพิมพ์นั้นเป็นอันสิ้นสุดลง

มาตรา 45 หนังสือพิมพ์รายวัน ถ้ามิได้ออกโฆษณาต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาสามสิบวัน หรือหนังสือพิมพ์รายคาบ ถ้ามิได้ออกโฆษณาต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาสี่คราว หรือเกินกว่าสองปี การเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณารักษ และเจ้าของหนังสือพิมพ์นั้นเป็นอันสิ้นสุดลง

มาตรา 46 ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์เล็กเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณาบรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ใด ที่ตนเป็นอยู่หรือขาดคุณสมบัติตามมาตรา 15(2) หรือขาดสิทธิตามมาตรา 16(1) ต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงานการพิมพ์โดยใช้แบบพิมพ์ของ เจ้าพนักงานการพิมพ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันเลิกหรือขาดคุณสมบัติ หรือขาดสิทธิ ในกรณีที่มี ใบอนุญาตให้คืนใบอนุญาตคืนด้วย

ส่วนที่ 4

ความผิดและบทกำหนดโทษ

มาตรา 47 เพื่อประโยชน์แห่งบทบัญญัติในมาตรา 54 และมาตรา 60 ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ใดครอบครองเครื่องพิมพ์อยู่ ผู้นั้นเป็นผู้พิมพ์และผู้โฆษณา

มาตรา 48 เมื่อมีความผิดนอกจากที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้น ด้วยการโฆษณา สิ่งพิมพ์นอกจากหนังสือพิมพ์ ผู้ประพันธ์ซึ่งตั้งใจให้โฆษณาทบประพันธ์นั้น ต้องรับผิดชอบเป็นตัวการ ถ้าผู้ประพันธ์ไม่รับผิดชอบ หรือไม่ได้ตัวผู้ประพันธ์ ก็ให้เอาโทษแก่ผู้พิมพ์เป็นตัวการ

ในกรณีแห่งหนังสือพิมพ์ ผู้ประพันธ์และบทบรรณาธิการต้องรับผิดชอบเป็นตัวการ และถ้าไม่ได้ตัวผู้ประพันธ์ ก็ให้เอาโทษแก่ผู้พิมพ์เป็นตัวการด้วย

มาตรา 49 ในกรณีที่นิติบุคคลได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกระทำความผิดตามความผิดใด ๆ ด้วยการโฆษณาสิ่งพิมพ์ ผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องรับผิดชอบด้วย เท่าที่ตนได้กระทำความผิด

มาตรา 50 ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจเปรียบเทียบให้คดีเล็กน้อยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 51 สิ่งพิมพ์ที่อธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้รักษาการแทนได้ประกาศห้ามตามมาตรา 8 นั้น

(1) ผู้ใดสั่ง หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สองร้อยบาทหรือจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ

(2) ผู้ใดขาย เสนอขาย จำยแจก หรือเสนอจำยแจก มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

สิ่งพิมพ์ที่วางนี้ให้ริบเสีย

มาตรา 52 ผู้ใดขาย เสนอขาย จ่ายแจก หรือเสนอจ่ายแจกสิ่งพิมพ์ ซึ่งเจ้าพนักงานการพิมพ์ได้ห้ามการขายหรือจ่ายแจก ตามมาตรา 9 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 53 ผู้พิมพ์หรือผู้โฆษณาคนใด

(1) ละเลยไม่ทำ หรือไม่แสดงทะเบียน ซึ่งเป็นหน้าที่ของตน ตามมาตรา 11 มีความผิดต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินห้าสิบบาท

(2) จงใจทำทะเบียน ซึ่งเป็นหน้าที่ของตนตามมาตรา 11 เท็จในสาระสำคัญมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา 54 ผู้ใดทำการในหน้าที่เป็นผู้พิมพ์ หรือผู้โฆษณา โดยฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 14 หรือในระหว่างถูกดเป็นผู้พิมพ์ หรือผู้โฆษณา หรือใช้เครื่องพิมพ์ ซึ่งตนรู้อยู่แล้วว่าถูกดตามมาตรา 21 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา 55 ผู้ใดจงใจแจ้งความเท็จแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์ ในการแจ้งความเป็นผู้พิมพ์ หรือผู้โฆษณาตามมาตรา 17 หรือในการแจ้งความ หรือขออนุญาตเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ ตามมาตรา 24 หรือมาตรา 25 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 56 ผู้ใดละเลยไม่แจ้งแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์ ตามหน้าที่ของตนตามมาตรา 18 หรือ มาตรา 22 มาตรา 30 หรือมาตรา 46 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา 57 ถ้าได้มีการโฆษณาสิ่งพิมพ์ ซึ่งมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วน ตามมาตรา 19 หรือมาตรา 31 ผู้พิมพ์หรือผู้โฆษณา มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาทสำหรับความผิดคราวหนึ่ง

มาตรา 58 ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์คนใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 29 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา 59 ผู้โฆษณาคนใดละเลยไม่ส่งสิ่งพิมพ์ให้แก่หอสมุดแห่งชาติตามมาตรา 20 หรือไม่ส่งหนังสือพิมพ์ให้แก่เจ้าพนักงานการพิมพ์ หรือหอสมุดแห่งชาติ ตามมาตรา 32 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสิบสองบาท

มาตรา 60 ผู้ใดทำการในหน้าที่ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ โดยฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 24 หรือโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 27 หรือระหว่างที่ใบอนุญาต

ได้ถูกพักใช้หรือถูกถอน หรือระหว่างที่ถูกงดการเป็นผู้โฆษณา บรรณาธิการหรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ ตามมาตรา 36 หรือภายหลังที่การเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ได้ สิ้นสุดลงตามมาตรา 44 หรือ มาตรา 45 มีความรับผิดชอบระวางโทษปรับไม่เกินสี่ร้อยบาท

มาตรา 61 บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ใด ไม่ส่งรูปถ่ายใหม่เมื่อครบระยะเวลาห้าปีตาม มาตรา 26 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสิบสองบาท

มาตรา 62 บรรณาธิการ หรือผู้โฆษณา หนังสือพิมพ์คนใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 33 หรือฝ่าฝืนคำสั่งของอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้รักษาการแทน ตามมาตรา 34 มีความรับผิดชอบระวาง โทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 63 เมื่อหนังสือพิมพ์ใดโฆษณาเรื่อง หรือข้อความซึ่งต้องเสนอ เพื่อตรวจสอบก่อน โฆษณาตามมาตรา 35 มาตรา 36(3) หรือมาตรา 37 ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับมาตรา 36(3) โดย เจ้าหน้าที่ที่ตรวจข่าวยังมีได้อนุญาตให้โฆษณาหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่งเจ้าหน้าที่ตรวจข่าว ผู้โฆษณาและบรรณาธิการมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกิน สามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

ผู้ใดขาย เสนอขาย จ่ายแจก หรือเสนอจ่ายแจกหนังสือพิมพ์ใด ซึ่งโฆษณาโดยกระทำผิด ดังกล่าวในวรรคก่อน โดยรู้อยู่แล้วว่าหนังสือพิมพ์นั้นได้ออกโดยกระทำผิดมีความผิดต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 64 เมื่อหนังสือพิมพ์ใดโฆษณาเรื่อง หรือข้อความซึ่งต้องเสนอ เพื่อตรวจสอบก่อน โฆษณาตามมาตรา 36(2) หรือมาตรา 37 ในกรณีที่ไม่เกี่ยวข้องกับมาตรา 36(3) โดยเจ้าหน้าที่ ตรวจข่าวยังมีได้อนุญาตให้โฆษณา หรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่งเจ้าหน้าที่ตรวจข่าว ผู้โฆษณา และบรรณาธิการ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

ผู้ใดขาย เสนอขาย จ่ายแจก หรือเสนอจ่ายแจกหนังสือพิมพ์ใด ซึ่งโฆษณาโดยกระทำผิด ดังกล่าวในวรรคก่อน โดยรู้อยู่แล้วว่าหนังสือพิมพ์นั้นได้ออกโดยกระทำผิด มีความผิดต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา 65 บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ใดละเลยไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วน ในการแก้ ข้อความหรือลงพิมพ์หนังสือ ซึ่งแก้หรือปฏิเสธเรื่องตามมาตรา 40 และมาตรา 41 หรือมาตรา 43 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

ส่วนที่ 5 บทเฉพาะกาล

มาตรา 66 ผู้ซึ่งมีใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการพิมพ์ออกก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ไม่
จำเป็นต้องปฏิบัติตามมาตรา 17 มาตรา 24 (5) และมาตรา 24 วรรคท้ายจนกว่าจะพ้นกำหนดเก้าสิบวัน
นับแต่วันใช้พระราชบัญญัติ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี